

Beretning 2018

Inden jeg starter på beretningen for 2018 synes jeg vi skal mindes vort medlem Verner Nielsen, som døde 2. dec. sidste år efter længere tids sygdom.

Man kunne altid kende Verner på hans hvide bøllehat, og hans til tider markante røst. Den lod han jo ved flere lejligheder høre, når han ytrede sig om forskellige ting på havnen. I Nykøbing, som vel var den eneste havn han sejlede til de sidste år, kaldte de ham for "havnefogeden fra Guldborg", for han yndede at agere som sådan, når der kom gæstesejlere til havnen.

Jeg beder generalforsamlingen rejse sig og holder et minuts stilhed for Verner - tak.

Her så selve beretningen. Jeg aflægger beretning på bestyrelsens vegne, og efterfølgende vil

Søren	for Havneudvalget og Service-teamet
Mette	for Musik- og Sangudvalget
Stig	for Festudvalget
Niels	for Juniorudvalget

Året startede med det efterbånden traditionelle medlemsmøde den 25. Januar med spisning og den efter følgende debat om bådelaugets virke. Vi må konstatere, at fremmødet de senere år har været for nedadgående, så jeg kan spørge igen som sidst – er det den rigtige møde- og debatform, eller er der brug for noget andet.

I indeværende år prøvede vi at udvide med et foredrag om øen Lindholm, som jo er særdeles aktuel pt., og det fik da også nogle flere medlemmer til at komme.

Den 22 marts blev der afholdt generalforsamling, og der ligger referat af denne, så den omtales ikke yderligere her.

Den 7-8 april var der forårs-pligtarbejde på havnen og her mødte rigtig mange medlemmer frem og gik til opgaverne med stor ildhu.

Selve arbejdet vil jeg ikke komme ind på her, det gør Søren senere i sin beretning.

Hvorvidt de senere års fremgang i antallet af medlemmer, der møder til pligtarbejdet, skyldes at de bliver beværtet med noget godt at spise, skal jeg lade være usagt, men jeg tror det har stor betydning – ikke mindst efter at Johns Fisk er begyndt at sponsere frokosten med adskillige lækkerier.

Der var søsætning fra havnepladsen med NKU den 20. april og efterfølgende den 4 maj med Søren Kran for motorbådernes vedkommende.

Der var standerhejsning den 5. maj, hvor jeg – næsten traditionen tro - atter var forhindret, men jeg har efterfølgende hørt, at det var et godt arrangement med mange fremmødte i fint vejr.

Jeg selv og min familie havde også fint vejr, idet vi var draget til Cypern hele familien for at fejre fruens runde fødselsdag.

Den 1. juli var der skiftedag i Cafe Lagunen, da den på den dag blev overtaget af Sabine Rubæk og Brian Andersen. Karina måtte jo desværre stoppe med at drive forretningen pga sygdom, og hun solgte derfor til Sabine og Brian.

Jeg tror tilstrømningen på havnen på en god sommerdag, som vi jo havde rigtig mange af i 2018, kom lidt bag på dem. Der var mange tilkendegivelser om de nye mennesker i Lagunen – både positive og desværre også en del negative.

Det er mit indtryk, at de i løbet af det første halve år har fået rettet gevaldigt op på renomet. Der er efter min mening ikke noget at udsætte på den mad, som de serverer, og fremfor alt, så fremtræder hele etablissementet betydeligt renere end tidligere.

Det gør sig absolut også gældende på vore toiletter og baderum. Her er rengøringsstandarden også blevet betydeligt bedre, end den var i Karina's tid. Det håber vi det kan fortsætte fremover.

Den endelige lejekontrakt på restauranten er ikke på plads endnu, da der stadig står nogle spørgsmål åbne, bl.a. så vi gerne, at Lagunen overtager sommerrengøringen på toiletterne, men det er vi ikke helt enige om endnu.

Herudover er vi pt. i færd med at forny terrassen her ved klubhuset, da den gamle var ved at falde sammen efter de senere års mange oversvømmelser, som havde sænket grunden under terrassen med ca. 10 cm. Derved blev der åbning under betonbjælkerne, som bærer klubhuset, og leca isoleringen under gulvene var begyndt at skylle ud, når vandet trak sig tilbage. Vi støber nu en sokkel og lægger en ny terrasse med herregårdssten, og endelig bliver den forsynet med et glasværn i ca. 135 cm højde, således at man sidder i læ for vinden, men stadig kan se ud over vandet.

De ønsker ligeledes noget mere lager og køkkenplads, og det arbejder vi sammen med dem for at finde en løsning på.

Der foreligger således ikke noget endeligt, men hvis det indebærer væsentlige bygningsmæssige forandringer, så er det bestyrelsens hensigt at indkalde til en ekstraordinær generalforsamling, således at medlemmerne får mulighed for at tage stilling til det inden det bliver igangsat.

Vegvisir Race var i 2018 blevet flyttet fra juni til august pga konkurrencen med mange øvrige lignende kapsejladser og events i forårsmånederne.

Sejladsen var som noget nyt udvidet med en ca. 82 sømil lang singlehand-bane, som gik op og rundede Omø og tilbage til Guldborgsund og Nykøbing.

Herudover var der 2 doublehand-baner – en såkaldt kort på ca. 152 sømil og en længere på ca. 210 sømil.

Der var i alt 114 både tilmeldt sejladserne og 87 mødte frem til start – de 2 doublehand baner med start torsdag aften og singlehand-banen med start fredag aften.

Starterne fra Nykøbing blev overværet af rigtig mange mennesker på havnen, og det var som om, at man efterfølgende så næsten endnu flere her i Guldborg. Jeg kørte selv til Guldborg efter starterne i Nykøbing, og havde overordentligt svært ved at finde et sted at parkere min bil. Der var dejligt at se alle de mange mennesker på havnen her i Guldborg, med god musik af Mette og Erik, og jeg skulle hilse fra flere af de deltagende sejlere, som også nød musikken ude fra sundet, da de passerede Guldborgbroen.

Det var et flot set-up her i Guldborg med primært Niels og Preben som tovholdere, og på styregruppens vegne siger jeg tak for deres store arbejde. Jeg ved, at der arbejdes intenst på at gøre arrangementet i forbindelse med Vegvisir 2019 endnu større her i Guldborg.

De startede som sagt i meget fint vejr torsdag aften men i løbet af natten skiftede vejret markant, og fra at være en hyggetur i shorts blev det til en særdeles hård sejlads i Storebælt og nede i Østersøen, og vi oplevede desværre et par særdeles dramatiske situationer, som vi godt kunne have undværet. Det er der sagt og skrevet meget om tidligere, så det skal jeg ikke komme ind på i detaljer her.

Begge hændelser ender gudskelov lykkeligt, og det er vi meget glade for. Det var nogle lidt for spændende timer, men på sin vis også meget lærerige. Vi lærte en hel del om, hvorledes organisationen skal geares til at klare nogle pressede situationer, hvis de skulle opstå igen – hvilket vi selvfølgelig prøver at undgå.

Lørdag den 8. september afviklede vi igen Match race stævne i Guldborg, denne gang med deltagelse af Stubbekøbing for første gang, og desuden Vikingen og Guldborgland Bådelaug. Snekken, Vordingborg havde valgt at blive hjemme, da stævnet kolliderede med et andet arrangement hos dem selv, så vi var lidt færre end tidligere år.

Desværre er vi som klub ikke særligt godt repræsenterede, da vi kun kunne mønstre 2 besætninger, heraf endda den ene med dobbeltbemanding, da Niels Bach gastede på begge Guldborg både.

Det lykkedes os dog for første gang at blande os i toppen, idet den ene Guldborg besætning bestående af Niels, Preben og undertegnede endte i finalen, hvor vi dog måtte se os slået af Bjørn, Tina og Poul fra Vikingen. Det er jo ingen skam at tabe til en bedre modstander, og det er vitterligt gode.

Den 12. oktober var der arrangeret sildetur, som de sidste par år pga motorbådsklubbens manglende klubhus var blevet til en kort sejltur – i dagslys – fra Guldborg og ned til tunnelen og tilbage. Personligt synes jeg det er lidt synd, at man har forladt den oprindelige tanke med en natsejlads på Guldborgsund, hvor det var muligt for deltagerne at få genopfrisket børnelærdommen med lidt navigation i praksis.

Det ser jo også ud til, at nogle er af samme mening, da jeg mener at huske, at både Finn og Ingelise og Michael og Betina sidst på aftenen efter spisningen, kastede trosserne og sejlede mod Fejø.

Den 19. oktober var der landsætning på havnen med NKU og den 26. oktober tog Søren Kran motorbådene på land.

Den 27. oktober var der standerstrygning eller standernedhaling, som nogle er begyndt at kalde det. Jeg personligt foretrækker den historiske betegnelse – man stryger standeren. Nå, men ned kom den i koldt, overskyet og blæsende vejr, så det var det helt rigtige traktement med gule ærter med tilbehør.

Den 3. november var der efterårspligtarbejde, igen med godt fremmøde, og arbejdet blev overstået, så man kunne gå til frokosten – igen med fine specialiteter fra Johns Fisk. Vi håber han er langtidsholdbar på havnen, så folk bliver ved med at møde talrigt op til pligtarbejds dagene.

Til sidst vil jeg rette en stor tak til Søren for at være tovholder på Service teamet, og ikke mindst Jørgen Pedersen for at være hovmester for samme. En stor del af successen med disse tirsdags formiddage skyldes uden tvivl at vi starter med morgenmad med røræg. Selvom noget af tiden går med at spise, så får vi alligevel også en hel del opgaver fra hånden, og det har fremfor alt løst en hel del ad hoc opgaver, og samtidig taget noget af presset fra pligtarbejdsdagene.

Også en stor tak til Mette for arbejdet med sangbogsudvalget, som nu er omdøbt til sang- og musikudvalget, og som også er gået hen og blevet en etableret gruppe, som mødes jævnligt til fællesspisning og efterfølgende sang og musik. Mette har stor hjælp fra Erik med hans sublime mandolinspil, og af og til suppleres de af Ernst, Mettes svoger fra Bårse, som spiller harmonika. Marie og jeg deltager med stor fornøjelse, når vi har mulighed for det.

Ligeledes stor tak til Stig og Co. i festudvalget for at arrangere standerhejsningen og standerstrygningen. Det er altid fornøjeligt at møde op til et bord pyntet i årstidens farver og dernæst til et veltillavet måltid mad, selvom de kogte sild ikke falder i alles smag.

Når vi taler om sildene, så skal der også lyde en tak til vores fiskere her på havnen, Cextin og Lasse, som så vidt vides, sponserer sildene både til standerhejsningen og sildeturen. Et andet vigtigt sponsorat sammesteds fra, er at vi altid kan låne deres fine nye gummiged/gaffeltruck med Henning som fører. Det er guld værd for os, at vi altid har denne mulighed tæt på, når vi har brug for det.

Med disse ord vil jeg slutte min beretning for året 2018 og huske tilbage på en sejlsæson med det bedste sommervejr i mands minde. Vi har haft egen båd og sejlet siden 1974 – altså 45 år, og jeg kan ikke mindes vi nogensinde har haft en bedre sommer end i 2018.

Lad os håbe at den kommende sæson 2019 bare bliver næsten lige så god.